

fuldkommen sikkerde, men som dog ville gjøre, hvad vi kunne, for at ikke Alt skal være forspildt, selv om Forholdene spiede sig saa nogenlunde for os, at vi mindre lade os lede af vore Følelser end de, som alene slutte derfra, at det engang er gaaet os galt naaget alle Opoffrelser og al vor gode Ret.

Men jeg skal nu vende mig til det, som oprindeligt var det, der foranledigede mig til at forlange Ordet. Det var en Udtalelse af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Fenger), som jeg ellers i alt Andet kan slutte mig til; det var en Udtalelse om Ordningen af Intendanturvæsenet. Det er en Institution, som ikke senere har været paa Bane, og som jeg maatte vente neppe vilde blive bragt frem igjen fra anden Side end netop fra min. Det ærede Medlem udtalte herom, at Ordningen af Intendanturen var et af de uheldigste Affnit i det Forslag, der her foreligger fra Ministeriet, og han endte med at sige, at det var et stort Tilbagekridt fra den Ordning, der forelaa fra Commissionens Fleertal. Det er nu min Overbeviisning i saa Henseende, at det ærede Medlem tager fuldstændig feil; det er min Overbeviisning, at de enkelte Mangler, som kunne være tilstede i Ministeriets Udkast, ikke ligge i selve den foreslaaede Organisation, men deri, at man har troet at burde indskrænke sine Forbringinger om Midler til det Minimum, som absolut er nødvendigt, medens jeg derimod troer, at Feilen i det, som var foreslaaet af Commissionens Fleertal, ligger i Organisationen. Det ærede Medlem begyndte med at hyltre sig om Krigsministeriets Regnskabsvæsen; han udtalte, at dette Regnskabsvæsen er uheldigt, at man i Krigsministeriet aldrig havde forstaaet at løse denne Opgave paa rette Maade. Jeg indbrømmer dette, og jeg kan saameget lettere indbrømme det, som jeg i flere Aar, saa ofte jeg har haft Leilighed dertil, paa vedkommende Sted har gjort opmærksom paa de Feil, som efter min Overbeviisning ere tilstede; men jeg troer ogsaa, at det om dette Spørgsmaal kan have sin Betydning, at man klarer for sig, hvort Feilen ligger. Der er to Ting, man skal opnaae gennem Regnskabsvæsenet; man skal deels opnaae, at den øverste Administration saa hurtigt som muligt har tilstede alle de

Oplysninger, hvorved den kan standse og betydelige enhver Feil i Detailregnskaberne. Ordningen i saa Henseende i Krigsministeriet er saa god, som den efter min Anskuelse kan være. Men der er sikkert ogsaa en anden Opgave, som Regnskabsvæsenet har, nemlig den, at kunne forelægge et godt og fuldstændigt klart, samlet Regnskab. Det er Noget, der er af stor Betydning, ikke blot for Administrationen selv — thi kun paa den Maade kan den paa rette Maade bedømme Resultatet af sine egne Handlinger —, men naturligviis især for Repræsentationen, som maa fordrø det, fordi den ikke kan give Afslad paa en klar og tydelig Regnskabsaflæggelse for de Midler, den har stillet til Ministeriets Raadighed. I saa Henseende lider Krigsministeriets Regnskabsvæsen ganske sikkert af store Feil. Jeg har selv været blandt de Første, der have gjort opmærksom derpaa; men jeg troer, at det ærede Medlem tager feil, naar han mener, at Midlet, ved hvilket man ene kan komme til en bedre Regnskabsaflæggelse, er Indførelsen af Brigadeintendanturer. Jeg er overbeviist om, at en Samling af Regnskaberne paa en saadan Maade og Indretningen af Detailregnskaberne paa en saadan Maade, at der virkelig kan aflægges et godt og fuldstændigt klart Regnskab, kan skee paa en anden Maade, ja, paa flere Maader, som slet ikke staae i Forbindelse med Indførelsen eller ikke Indførelsen af Brigadeintendanturer. Spørgsmaalet bliver derfor ganske i sin Almindelighed: Er det rigtigt, er det for alle de Forretninger, som ligge under Intendanturen, rigtigt og fornuftigt at have Brigadeintendanturer eller, saaledes som Ministeriet har foreslaaet, en Intendant ved hver enkelt Bataillon og saa tillige et Medlem i Divisionsintendanturen? Jeg troer, at for at klare sig det, er det aldeles nødvendigt at vide, hvad Intendanturen i det Hele har med at gjøre; thi det, som ligger under de forskjellige Intendantur, er ikke nogen saadan aldeles eensartet eller endog enkelt Bestæftigelse. Gjennem Intendanturen gaaer for det Første hele Lønningsvæsenet, hvilket jo medfører, navnlig for de Meniges Vedkommende, som faae Lønning udbetalt hver 5te Dag, ikke saa lidet Arbejde; dernæst ligger derunder hele Munderingsvæse-